

Sygn. akt II AKzw 684/22

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Robert Pelewicz (del.)

Protokolant: Luiza Borończyk-Saczka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Krakowie Ewy Rogali

po rozpoznaniu w sprawie

A. G., s. A.

skazanego z art. 279 § 1 k.k. i inne

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 19 maja 2022 roku, sygn. akt III Kow 343/22

o odmowie udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zwolnić skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

A. G. został skazany wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 9 lutego 2022 r., sygn. akt III K 655/21, na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności. Karę tę wykonuje od dnia 12 stycznia 2021 r. Przewidywany koniec kary przypada na dzień 11 stycznia 2023 r.

Dnia 28 lutego 2022 r. skazany złożył wniosek o udzielenie mu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu podniósł, że jego zachowanie w czasie odbywania kary jest nienaganne, w szczególności że był nagradzany regulaminowo i nie był karany dyscyplinarnie, powołał się również na chęć jak najszybszego powrotu do rodziny, akcentując przy tym fakt, iż rok temu urodził mu się syn. Wniosek ten nie uzyskał poparcia dyrektora zakładu karnego, w którym skazany odbywa karę. Sprzeciwił mu się także prokurator.

Sąd Okręgowy w Tarnowie postanowieniem z dnia 19 maja 2022 r., sygn. akt III Kow 343/22, odmówił udzielenia skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności. Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie powołał się na wielokrotną karalność skazanego (w tym w szczególności na fakt popełnienia przez niego licznych przestępstw przeciwko mieniu po udzieleniu mu warunkowego przedterminowego zwolnienia w 2016 r.), wskazał także, że do odbycia kary był on poszukiwany listem gończym.

Na to postanowienie skazany wniósł zażalenie, w którym podniósł, że po opuszczeniu zakładu karnego w 2019 roku nie popełnił żadnego nowego przestępstwa, a obecnie pracuje charytatywnie na rzecz szpitala i zabiega bezskutecznie o odpłatne zatrudnienie. Powołał się również na trudną sytuację życiową swojej konkubiny i jej dzieci, zarzucił także, że z uwagi na fakt zorganizowania posiedzenia w formie wideokonferencji nie miał możliwości „rozmowy z Sądem twarzą w twarz”. Na tej podstawie obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez udzielenie mu warunkowego przedterminowego zwolnienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 77 § 1 k.k., skazanego na karę pozbawienia wolności sąd może warunkowo zwolnić z odbycia reszty kary tylko wówczas, gdy jego postawa, właściwości i warunki osobiste, okoliczności popełnienia przestępstwa oraz zachowanie po jego popełnieniu i w czasie odbywania kary uzasadniają przekonanie, że skazany po zwolnieniu będzie stosował się do orzeczonego środka karnego lub zabezpieczającego i przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności, że nie popełni ponownie przestępstwa. Prognoza kryminologiczna skazanego musi być rezultatem kumulatywnej oceny wszystkich tych przesłanek (tak np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2019 roku, sygn. akt V KK 582/19, LEX nr 2753621).

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że skazany w swym zażaleniu jedynie pośrednio odnosi się do okoliczności (a właściwie – tylko do części z nich), w oparciu o które Sąd pierwszej instancji dokonał oceny jego prognozy kryminologicznej. Stwierdzenie, iż od czasu opuszczenia zakładu karnego w 2019 roku nie popełnił żadnego przestępstwa (czynów, za które aktualnie odbywa karę, dopuścił się w okresie wcześniejszym), można wprawdzie poczytywać jako odpowiedź na zarzut Sądu, że po wyjściu na wolność w 2016 roku w wyniku uzyskania warunkowego przedterminowego zwolnienia dopuścił się – i to w okresie próby – licznych przestępstw przeciwko mieniu, okoliczność ta nie neguje jednak potrzeby odnoszenia się do postawy A. G. z dużą dozą ostrożności. Skazany w żaden sposób nie odpowiedział na zarzut, iż bezpośrednio przed osadzeniem był poszukiwany listem gończym celem doprowadzenia do odbycia kary, a to właśnie wynikająca z jego zachowania skłonność do unikania odpowiedzialności za swoje czyny oraz nieskuteczność stosowanych wcześniej względem niego środków probacyjnych przemawiają przeciwko zbyt pochopnemu ocenianiu jego postępów w resocjalizacji.

Nie ulega bowiem wątpliwości, że zachowanie A. G. w czasie odbywania aktualnej kary nie budzi zarzutów. Skazany od chwili osadzenia otrzymał łącznie 12 wniosków nagrodowych, nie był karany dyscyplinarnie, nie uczestniczył w podkulturze przestępczej. Bierze udział w kursach zawodowych, podczas których prezentuje prawidłową postawę, właściwie też wywiązuje się z obowiązków wynikających z nieodpłatnego zatrudnienia (k. 18-19).

Należy jednak zauważyć, że o ile proces resocjalizacji skazanego jest w toku, o tyle nie sposób na chwilę obecną uznać, by stopień jego zaawansowania uzasadniał udzielenie mu warunkowego przedterminowego zwolnienia. Postępy skazanego w realizacji Indywidualnego Programu Oddziaływania oceniane są jako zaledwie umiarkowane (vide: decyzja Komisji Penitencjarnej Zakładu Karnego w N. z dnia 17 marca 2022 r.), w szczególności podkreślić należy, że z programu z zakresu profilaktyki uzależnień odbył on zaledwie cztery spotkania. Program ten należy uznać za szczególnie dla skazanego istotny, jako że w przeszłości był on uzależniony od narkotyków (k. 18), pod wpływem których dopuścił się przestępstwa z art. 178a § 4 k.k.

Niezrozumiałe dla Sądu odwoławczego jest stwierdzenie skarżącego, iż zrobił wszystko, co mógł, by „administracja czy wychowawcy dostrzegli w nim człowieka, który zmienił swoje życie”, oraz by „zasłużyć na tę ostatnią szansę” w postaci warunkowego zwolnienia (k. 27). Zwrócić należy uwagę skazanego, że Sąd pierwszej instancji wyraźnie wskazał, co jeszcze musi on zrobić, by możliwe było przyjęcie, że jego prognoza kryminologiczna przedstawia się jako pozytywna. Sąd ten trafnie bowiem uznał, że skazany musi jeszcze uzupełnić wiedzę z zakresu radzenia sobie z uzależnieniem od środków odurzających, winien także starać się o utrzymanie nieodpłatnego zatrudnienia, a w miarę możliwości także o podjęcie płatnej pracy. Sąd odwoławczy opinię tę w pełni podziela.

Nie sposób uznać, by na rozstrzygnięcie toczącego się w pierwszej instancji postępowania miał wpływ fakt, iż skazany występował przed Sądem w trybie wideokonferencji, a nie osobiście. Skazany miał szansę przedstawić Sądowi swoje stanowisko w sprawie oraz argumentację przemawiającą za udzieleniem mu warunkowego przedterminowego zwolnienia, skupił się jednak wówczas na opisywaniu swojej sytuacji rodzinnej (k. 21), która w postępowaniu w tym przedmiocie jest akurat okolicznością prawnie irrelevantną.

Kumulatywna ocena wymienionych w art. 77 § 1 k.k. przesłanek, a więc postawy, właściwości i warunków osobistych skazanego, okoliczności popełnienia przez niego przestępstwa oraz jego zachowania po jego popełnieniu i w czasie odbywania kary pozbawienia wolności nie uzasadnia przekonania, że skazany po zwolnieniu będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności, że nie popełni ponownie przestępstwa. Resocjalizacja skazanego nie została jeszcze ukończona i w związku z tym powinna być kontynuowana w warunkach izolacji penitencjarnej. Zażalenie skazanego należało zatem uznać za bezzasadne.

Ze względu na sytuację skazanego zwolniono go z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków za postępowanie odwoławcze.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak we wstępie.